

यथाप्रदेशं भुजगेश्वराणां करिष्यतामाभरणान्तरवम् ।
 शरीरमात्रं विकृतिं प्रपदे तथैव तस्युः फणरत्नशोभाः ॥ ३४ ॥
 दिवापि निधूतमरीचिभासा बाल्यादनाविष्कृतलाञ्छनेन ।
 चन्द्रेण नित्यं प्रतिभिन्नमौलिश्चूडामणोः किं ग्रहणं ह्यस्य ॥ ३५ ॥
 इत्यद्भुतैकप्रभवः प्रभावात्प्रसिद्धनेपथ्यविधेर्विधाता ।
 आत्मानमासन्नगणोपनीते खड्गे निषक्तप्रतिमं ददर्श ॥ ३६ ॥
 स गोपतिं नन्दिभुजावलम्बी शार्दूलचर्मालरितोरुपृष्ठम् ।
 तद्भक्तिसंक्षिप्तवृहत्प्रमाणमारुह्य कैलाशमिव प्रतस्थे ॥ ३७ ॥
 तं मातरो देवमनुव्रजन्त्यः स्ववाहनक्षोभचलावतंसाः ।
 मुखैः प्रभामण्डलरेणुगौरैः पद्माकरं चक्रुरिवान्तरिक्षम् ॥ ३८ ॥

34. Serpentum, qui suo quisque loco singula ornamenta erant effecturi, solum corpus transformabatur; gemmarum in capitis tegumento splendor immutatus mansit.

35. Quem ad finem verticis gemmam sumeret SIVAS, cuius crista distincta est luna, quae interdiu etiam radiorum nitorem effundit, sed iuventute sua maculas haud ostendit?

36. Ita ille, maiestate sua unicus miraculorum auctor, egregii cultus artifex, imaginem suam in gladio, a propinquis catervis allato, haerentem conspexit.

37. Ille, NANDIS brachio innixus, ascendens, velut in *Kailâsam*, in taurum, cuius dorsum latum tigridis pelle tectum erat, et qui prae reverentia erga illum ingentem suam mensuram contraxit, profectus est.

38. Matres deum illum secutae, quarum inaures vehiculorum quassatione tremebant, vultibus suis, splendoris orbe quasi pulvere flavis, aethera lacui lotis pleno similem reddebant.